

19de JAARGANG, NR. 368
20 DECEMBER 2021

IN DIT NUMMER:

1 **BERICHTEN**

4 **JAZZ OP PAPIER**

5 **JAZZ OP DE PLAAT**

Johnatan Blake, Emile Parisien,
Michael Varekamp, Jorge Rossy,
Eric van der Westen e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

11 Prestige Records (Erik Marcel Frans)

16 Jazz in beeld: Reeds & Deeds

18 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2021

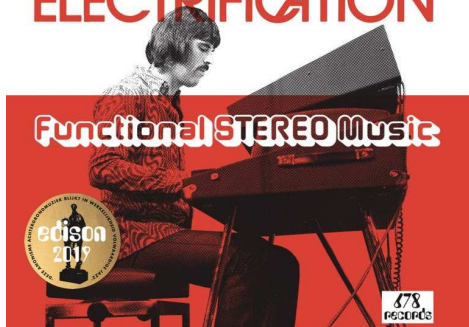
NR. 369 KOMT 10 JANUARI UIT

BERICHTEN

'Achtergrondmuziek' Rob Franken en Toots Thielemans op plaat uit

Eind januari 2022 verschijnt bij het Nederlands Jazz Archief een 3-cd-box met werk van pianist Rob Franken en Toots Thielemans. De twee namen de 61 stukken in de jaren 1973-1978 op als achtergrondmuziek. Dat niveau ontstijgt het werk echter volledig, zegt samensteller Frank Jochemsen. De selectie verscheen nooit eerder op plaat.

**THE ROB FRANKEN
ELECTRIFICATION**

Het Japanse label 678 bracht in 2019 al 'achtergrondmuziek' van Rob Franken uit. De plaat werd met een Edison bekroond.

Directe aanleiding voor de release is de viering van de honderdste geboortedag van Toots Thielemans (29 april 2022). Franken speelde jarenlang als begeleider van Thielemans. Ze zijn onder meer samen te horen op de soundtrack van de film Turks Fruit. Franken overleed in december 1983; Thielemans in 2016.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Gitarist Davor Stehlik staat met zijn kwartet in de finale van Keep an Eye The Record. (Persfoto)

FINALISTEN KEEP AN EYE THE RECORD BEKEND

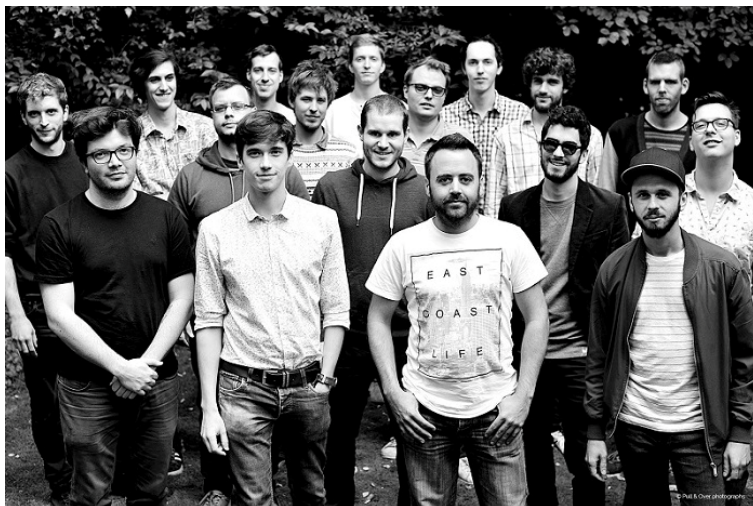
De formaties **Önder**, **Adrián Moncada Sextet**, **Radio Trapani**, **Nefertiti**, **Davor Stehlik Quartet**, **Chai Masters** en **Ambergris** zijn doorgedrongen tot de finale van Keep an Eye The Records 2021-2022 op 27 januari 2022 in het Bimhuis (Amsterdam). Aan het eind van de avond gaan drie bands naar huis met een cheque van 10.000 euro, bedoeld om een cd te maken. De winnaars gaan volgend jaar bovendien op tournee langs een aantal jazzpodia.

Tijdens de avond van de finale worden tevens de albums gepresenteerd van de winnaars van de editie 2020. Toen kwamen Motet, Marta Arpini en het Lucas Santana Kwintet als beste uit de bus. De winnaars van de editie 2021-2022 worden eerder op de dag gekozen door een jury bestaande uit musici en andere jazzprofessionals. De zeven finalisten werden geselecteerd uit jazzalumni van de Nederlandse conservatoria. Keep an Eye The Records is een project van de Keep an Eye Foundation. Deze particuliere stichting zet zich in om jonge studerende musici en kunstenaars te helpen bij de start van hun loopbaan.

BRAVO BIG BAND BLAAST IN BRUSSEL SLOTAKKOORD

In de recentelijk heropende Brusselse Sounds Jazz Club klonk 4 december het slotakkoord van de Bravo Big Band. Na tien jaar houdt het orkest op te bestaan. 'De band begon meer en meer te versnipperen en het ontbrak aan financiële middelen', geeft bestuurslid en bandlid Matthias Van den Brande als verklaring. De coronapandemie gaf uiteindelijk de nekslag.

De **Bravo Big Band** startte in 2011 als het Brussels Youth Jazz Orchestra, een initiatief en project van het Brussels Jazz Orkest. Het orkest trad regelmatig op en stond onder meer op het North Sea Jazz Festival. Toen het project na drie jaar stopte, wilden het overgrote deel van de muzikanten verder en werd de Bravo Big Band geboren. Die ontleende zijn naam aan de inmiddels verdwenen jazzclub Bravo in Brussel, waar elke maand werd opgetreden. Tenorsaxofonist Matthias Van den Brande: "De vibe en energie waren steeds fantastisch en het orkest werd al snel een begrip in het Brusselse jazzlandschap." De bigband speelde ook elders en bracht twee cd's uit. Toen de Bravo de deuren moest sluiten, verkastten de maandelijkse concerten naar Bar Lume in Gent. Van den Brande: "Voor een tijdje konden we de sfeer van de Bravo-concerten evenaren, maar de band begon meer en meer te versnipperen." Muzikanten gingen hun eigen weg en kregen andere prioriteiten. "De goesting was er nog wel, maar de leden konden geen voorrang meer geven aan gratis concerten in Gent, ook omdat veel musici in Brussel, Antwerpen of Amsterdam woonden. Met telkens vijf à zes vervangers hou je het uiteindelijk niet vol." Daarnaast ontbrak het geld (subsidies) om 'heel vette' projecten te organiseren. Toen de coronapandemie de mogelijkheden verder inperkte, besloot het bestuur van de bigband unaniem 'dat het mooi was geweest'. Secretaris Van den Brande: "We wilden echter niet stoppen zonder nog een laatste keer samen op het podium te kunnen staan, liefst nog in Brussel waar het allemaal begon. Het was dan ook heel mooi dat op 4 december de Bravo Big Band zijn laatste concert speelde in een volle Sounds Jazz Club in Brussel. We konden nog voor één keer de geweldige sfeer van de Bravo-hoogdagen herleven!"

De Bravo Big Band is niet meer (zie bericht hiernaast). (Foto: Pull & Over Photographs)

JUBILEUMBOX IN DE MAAK MET TIEN LIVE-PLATEN VAN ZANGERES FAY CLAASSEN

Ter gelegenheid van haar 25-jarig jubileum als zangeres, verschijnen volgend jaar april tien platen met niet eerder uitgebrachte live-opnamen van Fay Claassen: acht cd's en twee elpees. Claassen is te horen met het Metropole Orkest, de Fay Claassen Band, het Millennium Jazz Orkest, het Tribute to Chet Baker-combo, het Jazz Orchestra Concertgebouw en als duo met pianist Cor Bakker.

"Fay Claassen luisterde nooit naar haar eigen opnamen; ze voelt zich live veel vrijer dan in de studio", vertelt initiatiefnemer en oprichter van de Stichting Jazz Impuls Bob Hagen: "In coronatijd beluisterde ze echter dag in dag uit tientallen opnames van nooit uitgebrachte live-concerten." Zo ontstond het idee van een live-platenbox als cadeau voor haar jubileum. Hagen: "Toen we dat aan Fay voorlegden was ze daarover zeer enthousiast." Claassen wilde wel dat de opbrengsten van de box ten goede komen aan de Stichting Kinderen Kankervrij (Kika) en Alzheimer Nederland. Inmiddels hebben ook de betrokken musici en dirigenten zich achter deze bestemmingen geschaard. Hagen: "Het is zeer verheugend dat zij allen inclusief alle medewerkers van Jazz Impuls akkoord zijn om af te zien van hun rechten en eventuele inkomsten." De jubileumbox gaat 75 euro kosten. Fay Claassen gaat de release promoten met diverse concerten.

Bekijk Fay Claassen in een video over het project:
<https://vimeo.com/650858236/1e98aac298>

Festival Jazz te Gast krijgt 7.500 euro

Voor de organisatie van de komende editie, krijgt het festival Jazz te Gast een bedrag van 7.500 euro van het Prins Bernhard Cultuurfonds Groningen. Het festival onderscheidt zich volgens de geldgever door de combinatie van artistiek concept, laagdrempelige setting en lokaal draagvlak en participatie. Jazz te Gast 2022 is van 10 tot en met 12 juni in Zuidhorn.

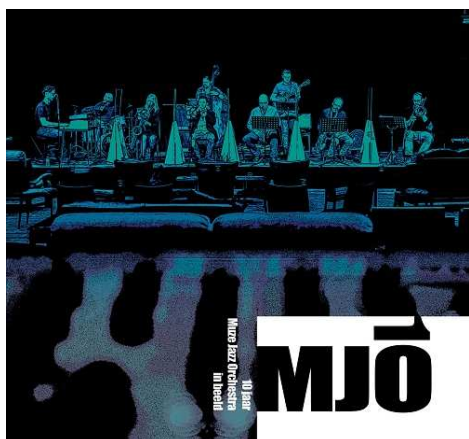
Oud-Jazz Freakmedewerker Kees Stevens overleden

Op 4 december jl. is Kees Stevens overleden. Hij was 79 jaar oud. Stevens was als jazzcriticus verbonden aan het blad Jazz Freak. 'Een goede collega-schrijver' herinnert onze medewerker Jan J. Mulder zich, die indertijd ook voor dit blad schreef. Jazz Freak verscheen in de jaren zeventig, tachtig en negentig van de vorige eeuw en werd in Breda gemaakt.

MUZE JAZZ ORCHESTRA PRESENTEERT JUBILEUMBOEK

Als tastbare herinnering aan het tienjarig bestaan van het Muze Jazz Orchestra (MJO) is een boek verschenen met foto's van het orkest in de jaren 2010-2020. Het werd 5 december tijdens een concert – een eerbetoon aan Frank Zappa – in Cultuurcentrum Muze in Heusden-Zolder ten doop gehouden. Het boek bevat werk van verschillende fotografen.

'10 jaar Muze Jazz Orchestra in beeld' is samengesteld door Johan Verstraelen, van wie zelf ook werk in het boek is terug te vinden. Het boek zou eigenlijk in 2020 hebben moeten verschijnen, want toen bestond het orkest tien jaar, maar door de coronapandemie liep het vertraging op.

De omslag van het jubileumboek.

Het Muze Jazz Orchestra werd - onder de vleugels van Tom Michielsen, directeur van Cultuurcentrum Muze – in 2010 opgericht door Marco Cirone en Lieven Cambré. Twee jaar later deed het orkest van zich spreken met het project 'MJO plays ZAPPA!'. In tien jaar tijd werden drie cd's gemaakt. Op 'Sweet Charity', uit 2014, staat werk van Lieven Cambré, David Demuyne en Marco Cirone. Op de opvolger 'Harpo Suite' was in 2017 een hoofdrol voor mondharmonica-speler Steven de Bruyn weggelegd. En op de derde plaat, verschenen eind 2020 onder de titel 'Times Change And We So Must We', staan composities van tenorsaxofonist Lennert Baets centraal. Het MJO bestaat in de basis uit vijf blazers en een ritmesectie van vier. Soms, zoals bijvoorbeeld voor de laatste cd, wordt de bezetting uitgebreid tot een XL-formatie.

Meer info over het jubileumboek:
<https://bit.ly/3m50fKZ>

OPERA WAYNE SHORTER IN PREMIÈRE GEGAAN

Medio november is in Boston de opera 'Iphigenia' in première gegaan. Voor dit werk schreef saxofonist Wayne Shorter de muziek en leverde bassiste-vocaliste Esperanza Spalding het libretto aan. Zij vervult bovendien een rol in het stuk. Regisseur van 'Iphigenia' is Lileana Blain-Cruz. De bekende architect Frank Gehry verzorgde het toneelontwerp.

In de orkestpartituren komen klassiek en jazz samen. De opera voert de luisteraar van de oudheid naar de moderne tijd. "Our Iphigenia has at its core a sense of autonomy – in this adventure of life, you have freedom of choice. All cards are on the table and Iphigenia gets to choose, free of everything. Through her example, we can learn how to take a creative approach to everything, using the power of spontaneous engagement. The overarching sentiment is one of humanistic love, of wanting to re-awaken the dreams of youth free of the pressures of adulthood", aldus Esperanza Spalding. In de operapartituur is ook ruimte voor improvisatie opgenomen. Die nemen de leden van Shorters kwartet - Danilo Pérez (piano), John Patitucci (bas), Brian Blade en Jeff 'Tain' Watts (drums) – voor hun rekening. Het orkest wordt geleid door Clark Rundell. Vanwege zijn gezondheidsproblemen kon Wayne Shorter (88) de wereldpremière in Boston niet bijwonen, maar hij was wel bij de uitvoering in het Kennedy Center, Washington medio december. De opera wordt in februari 2022 nog in Berkeley en Los Angeles opgevoerd. Shorter en Spalding zijn niet de enige jazzmusici die dit jaar met een opera in het nieuws komen. Eind september haalde trompettist Terence Blanchard de krant toen zijn tweede opera 'Fire Shut Up In My Bones' als eerste opera van een zwarte componist in de Metropolitan Opera in New York werd opgevoerd.

Bekijk hier een video over de opera:
<https://www.youtube.com/watch?v=6FQsnpkIxKE>

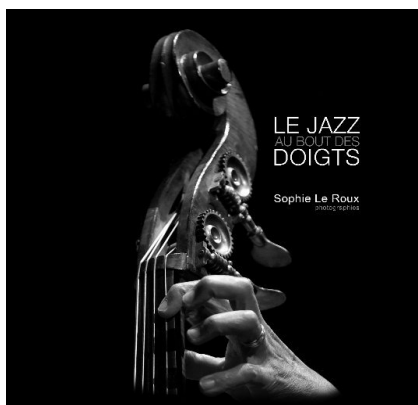
Tim Sprangers jazzprogrammeur Willem Twee Den Bosch

Tim Sprangers is aangesteld als de nieuwe jazzprogrammeur van podium Willem Twee in Den Bosch. Hij volgt trompettist Jeroen Doomernik op, die er een kleine twintig jaar de scepter zwaaide. Sprangers heeft ruime ervaring als jazzprogrammeur in de Amsterdamse De Ruimte en het Bimhuis (Amsterdam). Ook schreef hij geruime tijd jazzrecensies voor de Volkskrant. Sprangers wil buiten de Toonzaal ook op andere podia binnen Willem Twee jazz gaan programmeren.

JAZZ OP PAPIER

Joseph A. Rosen.
Blues hands : photographs of the hands of blues musicians and more
 Atglen, PA : Schiffer Publ., 2015.
 128 pag. ; 22x24 cm.
 ISBN 978-0-7643-4963-8
 geb. met stofomslag
 Prijs: 34,50 euro.

Sophie le Roux.
Le Jazz au bout des doigts [I] en II
 [Villejuif (Fr) : eigen beheer], 2011 resp. 2017.
 [72] resp. [68] pag; 18x18 cm.
 ISBN 978-2-7466-2925-7
 resp. 978-1-36-626406-0
 hardc. met stofomslag
 Prijs ca. 35 euro elk, plus porto
<https://www.lerouxophie.fr>.

Bekijk hier het overzicht van alle boekbesprekingen die in Jazzflits verschenen: <https://bit.ly/3iiHURs>

HANDEN

Op de les Nederlands leerden we dat het woord 'hens' in 'alle hens aan dek' een verbastering is van het Engelse 'hands' en dat was weer een pars pro toto van arbeider, met name een die zwaar werk verricht en wiens handen daarbij zijn belangrijkste gereedschap zijn. Vergelijk ook het Engelse 'farmhand' voor boerenknecht.

Daaraan zal de Amerikaanse fotograaf Joseph A. Rosen niet gedacht hebben bij het bedenken van de titel voor zijn boek 'Blues hands'. Bij het fotograferen van bluesartiesten raakte hij gewoon gefascineerd door de stand van de vingers, de huid, de kracht die eruit sprak. Want ze zijn natuurlijk wel onmisbaar om snaren of toetsen te beroeren. Allengs ontstond er een verzameling, hier samengebundeld tot een schitterend uitgevoerd boek. Het levert een scala van 'portretten' op, die evenveel van elkaar verschillen als gezichten. Het zijn er zo'n negentig, de meeste in kleur, gemaakt tussen 2005 en 2015, en die in zwart-wit een tiental jaren daarvóór. Het zal geen verbazing wekken dat de helft van de muzikanten de gitaar hanteert. In een enkel geval is dat een zelfgemaakte, met een benzinetankje of een sigarendoos als klankkast. De op een na grootste groep vormen de vocalisten; op zijn minst curieus: om te zingen heb je toch niet bepaald je handen nodig!

Ouderdom is af te lezen van de gegroefde huid van de 96-jarige Honeyboy Edwards en de tentakels van de even oude pianist Eubie Blake, overigens geen bluesartiest. We zien achterover gekromde duimen, de gekruiste handen van organist Buckwheat Zydeco op het orgel en handen in ruste bij Trombone Shorty en saxofonist Eddie Shaw. En het wemelt van de versieringen: tatoeages, opzetstukken, en de meest uitzinnige ringen - bij CJ Chenier, de zoon van Clifton Chenier, de pionier van de zydeco, in de vorm van een accordeon!

Achterin vinden we de foto's nog eens terug, in het klein, samen met een geschreven profiel.

In Frankrijk liep fotografe Sophie Le Roux met hetzelfde idee rond, en dat zelfs vier jaar eerder dan Rosen. Zij had met haar eerste selectie zoveel succes dat er zes jaar later plaats was voor een soortgelijke verzameling. Toch heeft ze er geen reguliere uitgever voor kunnen vinden: beide uitgaven zijn privé. Dat heeft zo zijn nadelen, maar op de povere Engelse vertaling na zijn het keurig verzorgde boeken geworden en dat heb ik wel eens anders gezien.

Le Roux bepaalde zich tot jazzmusici, waardoor zij uit een groter assortiment instrumenten kon kiezen. Zo toont het omslag van haar eerste boek de gespannen vingers van Ron Carter op zijn contrabas, een instrument dat we in Rosens boek in het geheel niet tegenkomen. Wel richtte ook zij haar lens op zangers, zoals Al Jarreau, wiens gespreide, als door een stuk zeemleer omsloten hand op het tweede boek prijkt.

Alle foto's zijn in zwart-wit, maar het was een gelukkige gedachte om in het formaat van een postzegel de gekleurde portretten op te nemen van alle geportretteerden. Het zijn er in totaal zo'n tachtig.

Het voert te ver om te beweren, zoals een van de inleidingen het omschreef, 'dat deze 'handfoto's' een verhaal vertellen of de 'soul' laten zien van de bespeler, maar een aardig idee is het zeker en in alle drie boeken knap uitgewerkt.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

ATERR ATERR
Aterr Aterr
Tora Records

Dat baritonsaxofonist Giuseppe Doronzo iets met volksmuziek heeft, weten we al van het trio Ava. In het duo Aterr Aterr verkent hij samen met slagwerker Pino Basile de nieuwe mogelijkheden van de muziek uit hun geboortestreek, Apulië in Italië. Ze spelen geen 'traditionals', maar eigen stukken waarin improvisatie een grote rol speelt. Toch hadden tracks als 'Albarelli' en 'Bubbustan' niet zonder een grondige kennis van de traditie tot stand kunnen komen. Beide muzikanten bespelen hierin de bubbù, een soort ocarina-achtig fluitje. Daarmee zetten ze een ritmische melodie op, waarbij ze soms de gaten in elkaars lijnen opvullen (hoketus heet deze techniek) of elkaar in een vrolijke canon achtervolgen. Het klinkt alsof het al eeuwen zo gespeeld had kunnen worden. In 'Katsikodromos' pakt Doronzo de 'ney anban' erbij, een Iraanse doedelzak. Hij produceert er een fascinerend, voorwereldlijk geluid mee, dat wonderwel past in hun muzikale concept. Met zijn 'cupaphon', een gestemd drumstel, en zijn raamtrommels is Basile net zo verantwoordelijk voor melodieën als Doronzo dat op zijn baritonsax is voor ritmes. Bij 'Strazzavisazz' en 'Matematica campestre' valt zelfs een vrolijke dans voor te stellen. Maar ook de donkere klankkleuren van de diepe sax en het instrumentarium van Basile in een stuk als 'Maggese' zijn wonderschoon. Een speciale vermelding verdient het prachtige, zeshoekige hoesje.

Herman te Loo

Bezetting:

Giuseppe Doronzo
 (baritonsax, ney anban, bubbù),
 Pino Basile
 (tamburello, cupaphon, raamtrommel, bubbù).

Beluister hier tracks van het album:
<https://bit.ly/3DXAh2o>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

JOHNATHAN BLAKE
Homeward Bound
Blue Note Records

De bebop is bij de Amerikaanse drummer en componist Johnathan Blake nooit ver weg, maar met zijn kwintet Pentad staat hij ook met beide benen in de hedendaagse jazz. Blake maakt zijn debuut bij het prestigieuze label Blue Note met de energiek swingende cd 'Homeward Bound'. Blake mixt postbop en souljazz inventief. Zijn drumstel is daarbij een melodie-instrument. Maar het siert de bandleider dat hij dienend speelt.

Verrassend is dat we opeens een jazzy arrangement tegenkomen van Joe Jacksons hit 'Steppin' out'. De cd munt toch al uit in creativiteit en durf. Blake laat bijvoorbeeld altist Immanuel Wilkins lekker buiten de lijnen kleuren. Maar dat gebeurt zonder dat het samenspel eronder lijdt. Wilkins, vibrafonist Joel Ross en toetsenist David Virelles zijn gretige jonge jazzcats die kijken waar hun grenzen liggen en dat is altijd toe te juichen als je geïmproviseerde muziek speelt. Oude bekende Dezron Douglas houdt de boel op bas bij elkaar. Coltrane zou trots op hen zijn.

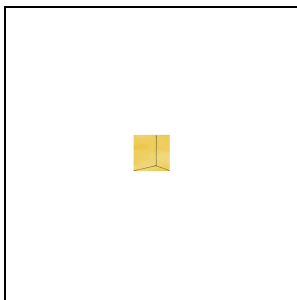
Hans Invernizzi

Bezetting:

Johnatan Blake (drums),
 Immanuel Wilkins (altsax),
 Joel Ross (vibrafoon),
 David Virelles (toetsen), Dezron Douglas (bas).

Luister hier naar het nummer 'Steppin' out':
<https://www.youtube.com/watch?v=qUYRRQCr7tE>

LES CHRONIQUES DE L'INUTILE
L'Occurence
El Negocito Records

De Franse gitarist Benjamin Sauzereau woont en werkt in Brussel, en daar heeft hij het sextet Les Chroniques de l'Inutile om zich heen geformeerd. Het is een uitgelezen gezelschap dat zijn composities (improvisatorisch) vlees op de botten geeft. Want waar de groep in uitblinkt, is het aan de haal gaan met compositorische slimmigheden. Sauzereau is namelijk goed in het verzinnen van goede intro's, verrassende wendingen en een speelse opbouw. Neem nu 'L' Autre malentendu', dat opent met een Erik Satie-achtig pianostukje, maar vervolgens terechtkomt in een heerlijk rauwe tenorsaxsolo van Erik Bogaerts, die naar een emotionele climax toe stuurt, opgestuwd door de rest van de band. Een korte piano-epiloog doet je als luisteraar vervolgens even met de ogen knipperen. De Fransman heeft daarnaast een voorkeur voor speelse, licht melancholieke walsjes in 6/8 maat. In 'Une Question impertinente est une question pertinente' loopt dit uit in een tongue-in-cheek Latin nummer à la Marc Ribot y Los Cubanos Postizos. Het hele album, dat live werd opgenomen tijdens twee concerten in 2019 (in Gent en Brussel), ademt een sfeer van prettige verwarring, met een lichte toets en een echt bandgevoel. Sauzereau leverde weliswaar het materiaal, maar hij is wars van egotrippe-rij en dat geldt voor de andere vijf evengoed. Liefhebbers van het werk van Jeroen Kimman (Orquesta del Tiempo Perdido) zullen zich erg thuis voelen bij deze band met de fijn-ironische naam. Want wat is er nou een heerlijk nutteloos tijdverdrijf dan het luisteren naar deze Belgen (en die ene Fransman)?

Herman te Loo

Bezetting:

Pierre Bernard (fluiten), Erik Bogaerts (saxofoons), Benjamin Sauzereau (gitaar, composities), Eric Brobosia (piano, keyboards), Lennart Heyndels (bas), Jens Bouterby (drums, keyboards).

Beluister hier tracks van het album:

<https://bit.ly/3pTEgI9>

JOHANNES LULEY
Follow Your Heart
My Sonic Temple

Gitarist Johannes Luley werd geboren in Duitsland en groeide op in een muziekminnend gezin. Op dertienjarige leeftijd werd hij de jongste student aan de Jazz Schule Darmstadt, waar hij gitaar studeerde bij Eddy Marron, Rolf Bussalb en Torsten de Winkel. In zijn late tienerjaren en als jonge twintiger was Luley voornamelijk actief als studiegitarist. In de jaren negentig verhuisde hij naar Amerika waar hij nog steeds woont en werkt in Los Angeles. Daar ontwikkelde hij zich verder op zijn instrument en ging hij in zijn studio albums produceren van andere artiesten. Later volgde een reeks releases van eigen hand. Luleys laatste cd heet 'Follow Your Heart' en dat is wat Johannes in coronatijd heeft gedaan. Toen zijn opnamestudio moest sluiten vanwege de pandemie, beleefde Johannes een zakelijke crisis, maar ook een creatieve. Voor het eerst in zijn carrière had hij geen zin om muziek in welke vorm dan ook te spelen, op te nemen of uit te voeren. Bijna een half jaar lang raakte hij geen gitaar aan. In augustus 2020 dook hij de studio in met als resultaat een prettig in het gehoor liggende jazzplaat met negen geserreerde stukken van John Abercrombie, Kenny Wheeler, Eberhard Weber, Manfred Schoof, Ralph Towner, John McLaughlin en Miles Davis. Het spelplezier was duidelijk terug bij de perfect opgenomen sessies. De vijf muzikanten spelen recht uit het hart.

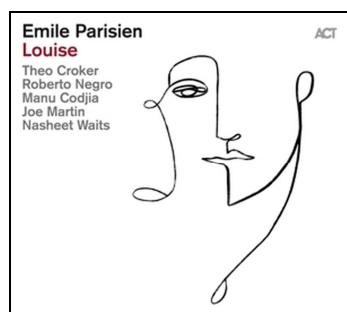
Hans Invernizzi

Bezetting:

Jonas Lindeborg (trompet, flugelhorn), Dicki Fliszar (drums), Max Kaplan (sopraansax, basklarinet), Simon Carroll (conga's, klokkenspel, flexatone), Johannes Luley (gitaren), David Hughes (bas).

Maak hier kennis met Johannes Luley:

<https://www.youtube.com/watch?v=3IMGImDKZz8>

EMILE PARISIEN**Louise****ACT****Bezetting:**

Emile Parisien (sopraansax),
 Theo Croker (trompet),
 Roberto Negro (piano),
 Manu Codjia (gitaar),
 Joe Martin (contrabas),
 Nasheet Waits (drums).

Emile Parisien (jaargang 1982) wordt als een van de belangrijkste Franse jazzmuzikanten van dit moment beschouwd. De afgelopen jaren was hij diverse malen in ons land te horen. Hij viel daarbij op als een buitengewoon virtuoze saxofonist, maar soms ook als een rusteloos opgewonden standje. Van die opgewondenheid is op zijn nieuwste album weinig of niets te horen. Er is een weldadige rust over hem neergedaald, die dit album sterk en aangenaam maakt. Parisien speelt soms alt- en tenorsaxofoon, maar is vooral een sopraansaxofonist. Op dit album 'Louise' horen we hem uitsluitend op sopraan. Er zijn maar weinigen die de sopraansaxofoon als hun primaire instrument gebruiken, maar voor een Franse saxofonist is dat niet onlogisch. De invloed van de in Frankrijk nog steeds populaire Sidney Bechet (1897-1959) heeft bij Parisien duidelijke sporen achtergelaten, hoe hedendaags hij ook speelt.

Een sterk en aangenaam album waarop saxofonist Emile Parisien uitsluitend sopraansaxofoon speelt.

Op 'Louise' is hij een gelukkig huwelijk aangegaan met de Amerikanen Theo Croker (trompet), Joe Martin (bas) en Nasheet Waits (drums), waardoor deze cd (ook op vinyl verkrijgbaar) een meer internationaal dan Frans karakter heeft. De titel is een eerbetoon aan beeldhouwer Louise Bourgeois. Bourgeois' sculpturen zijn sterk verbonden aan de thema's moederschap, spinnen en spinnenwebben. Het zijn thema's die ook in de muziek terugkomen. Het web dat Parisien met Codjia en Croker spint en de dwarsverbindingen die Martin en Waits aanbrengen hebben de sterkte van een spinnenweb. Parisien en Croker soleren contemplatief en gevoelig. Het enige uptempo nummer waarin Parisien zich als een gedreven saxofonist uit is 'Jojo', een Ornette-Colemanachtig stuk dat tot rust komt als Croker het van Parisien overneemt. De meeste composities zijn van Parisien, gevoelig en rustig met het fluwelen geluid van Croker dat prachtig kleurt bij de bezonken sopraansax. Het album wordt besloten met de prachtige compositie 'Prayer 4 Peace' van Croker, een nummer met het karakter van een psalm of hymne dat met een oosters accentje een hoogtepunt van dit prachtige album vormt.

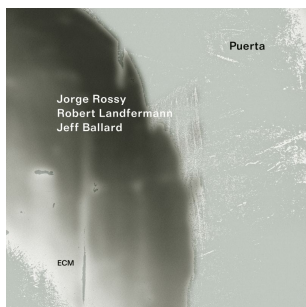
Tom Beetz

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 368

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit albums die in deze Jazzflits aan de orde komen. Klik hier om deze te beluisteren:
<https://spoti.fi/3oU95NJ>

Bekijk het sextet hier in de studio:

<https://www.youtube.com/watch?v=iePU0KXS610>

ROSSY, LANDFERMANN, BALLARD**Puerta****ECM**

Jorge Rossy is bekend geworden als drummer van het befaamde Brad Mehldau Trio. Maar sinds hij voor zichzelf begonnen is, speelt hij ook vibrafoon en marimba. Het trio waarmee hij 'Puerta' maakte is internationaal. Rossy woont in Barcelona, bassist Robert Landfermann in Keulen en drummer Jeff Ballard in de VS.

Zelden zat een cd zo lang in de speler voordat ik erover begon te schrijven. Dat heeft alles te maken met betovering en fascinatie. Niet alleen voor deze muziek, maar vooral met respect voor de grand dame onder de muziekinstrumenten. Elke losse noot is prachtig. Elke toets is gracieus. Hij past in een chique ambiance én in een jazzclub. En dan dat warme hout van de marimba... Maar de bespeler kan hem alle kanten uitsturen. En dat doet Jorge Rossy. Negen boeiende composities schreef hij voor het album, maar de sterkste is toch 'Cargols' van Chris Cheek. Rossy speelt op zes albums van Cheek. Vandaar. Hij is hier vooral melodieus. Met veel gevoel voor details. Bedachtzaam. Rossy is hier geen slagwerker maar streelt de toetsen en huppelt er lichtjes overheen. Drummer Jeff Ballard volgt hem op de voet met een voorkeur voor de bekkens. En dan bassist Robert Landfermann met zijn ietsje hees klinkende instrument. Hij legt een krachtig stempel op het album. Dat komt door de zich steeds herhalende korte loopjes die hij speelt. Zijn stijl valt niet gelijk op, maar dooradert het perfect opgenomen 'Puerto' op een boeiende wijze. Repeat. Repeat.

Peter J. Korten**Bezetting:**

Jorge Rossy (vibraphone, marimba),
Robert Landfermann (bas),
Jeff Ballard (drums).

Bekijk het trio live:

<https://www.youtube.com/watch?v=mpoG19BX8dg>

MICHAEL VAREKAMP**Spirits****Sound Of Art Records**

Trompettist Michael Varkamp maakt van de nood een deugd, waar het zijn cd 'Spirits' betreft. Ook voor hem is de coronalockdown een soort van herbronning. Uitgevallen optredens, niet op reis, minder interactie met muzikanten en publiek. Het ontbreken van deze essentiële elementen in een muzikantenleven levert ook rust en ruimte op voor reflectie, met nieuwe ideeën en composities als resultaat. De cd 'Spirits' begint met soundscaping; een geluidsmuur, maar heel sereen en ingetogen. Reflectie is hier het buzzwoord. Drums en orgel voegen zich schoorvoetend bij de verwaaide trompetsound. Michael Varkamp is een alleskunner met een groot palet aan identiteiten. Hij is beeldend kunstenaar, aanjager, performer, maar hij is vooral muzikant met een enorme staat van dienst; denk aan Fra Fra Sound, Dutch Swing Collegeband en muzikale theatervoorstellingen met eerbetonen aan zijn helden als Louis Armstrong en Miles Davis. Veel van zijn muziek is extrovert, maar op deze cd heeft introspectie de overhand. De verschillende nummers golven in elkaar over en vormen een soort muzikaal escapisme. Ook dat is Michael Varkamp. Je kunt je in zijn bespiegelingen onderdompelen; weg van de wereld. Het lome 'Black bolero' geeft ook saxofonist Dmitri Chapeau de kans te schitteren in lange uitgesponnen frasen. En als het sluitstuk 'Blue people' langzaam uitfade is de verleiding groot om deze muzikale droom toch maar even te verlengen door de repeatknop in te drukken.

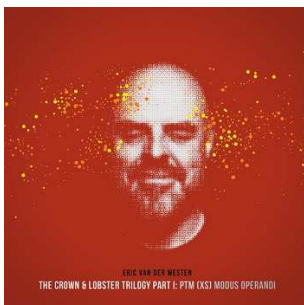
Sjoerd van Aelst**Bezetting:**

Michael Varkamp (trompet, flugelhorn),
Dmitri Chapeau (tenorsax),
Wiboud Burkens (keyboards, hammond en effects),
Harry Emmery (bas), Erik Kooger (drums).

Bekijk hier een video over de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=Mk17yGgZVbo>

ERIC VAN DER WESTEN
The Crown & Lobster Trilogy
Part I: PTM (XS) Modus Operandi
EWM Music

Bezetting:

Aron Raams (gitaar),
 Jeroen van Vliet (keyboards),
 Eric van der Westen
 (basgitaar, composities),
 Dirk Peter Kölsch (drums).

ERIC VAN DER WESTEN
The Crown & Lobster Trilogy
Part III: New Quadrant
EWM Music

Bezetting:

Joël Botma (trompet, bugel),
 Efe Erdem (trombone),
 Yannick Hiwat (viool),
 Aron Raams (gitaar),
 Eric van der Westen (bas, composities).

Meer info: <https://bit.ly/31YFn1q>

Kort na elkaar brengt bassist Eric van der Westen het eerste en derde deel uit van 'The Crown & Lobster Trilogy'. Om aan te tonen hoe groot zijn reikwijdte als instrumentalist en als componist is, verschillen de twee cd's erg van elkaar. Voor 'Part I' pakte hij zijn basgitaar bij de hand en verzamelde een kwartet oude rotten in de studio, die hij bewust geen tijd gaf om vooraf te repeteren. Even een doorloopje om te weten hoe de stukken in elkaar zitten, en dan gewoon gáán, lekker fris van de lever. Het resultaat is degelijke jazzrock van vier ervaren muzikanten voor wie egotripperij volkomen vreemd is. Sfeer creëren en solo's neerzetten die het algemeen belang dienen, daar gaat het om. De bandleider pakt er op de hele plaat zelfs niet één. Er zitten vleugjes reggae in het repertoire ('Keep on moving'), de nodige funk en Americana – een genre dat Van der Westen en gitarist Aron Raams een warm hart toedragen. Hoewel Raams en toetsenman Jeroen van Vliet strooien met vette en ranzige geluiden uit hun vervormingsapparatuur, springt de muziek nergens echt uit de band. Alle stukken spelen zich in langzame en medium tempo's af. Voor de sfeer helpt dat wel, maar een beetje meer pit op zijn tijd was wel welkom geweest.

In 'Part 1' springt de muziek nergens echt uit de band. Wat pit op zijn tijd was welkom geweest.

'Part III' is muzikaal behoorlijk anders, al was het alleen al om de bezetting: twee jonge blazers (trompettist Joël Botma en trombonist Efe Erdem, beiden ook leden van Van der Westens grote groep Private Time Machine), een aanstormend viooltalent (Yannick Hiwat) en gitarist Raams als verbindende factor. Voor dit gezelschap schreef de bandleider een soort kamerjazz dat de bijzondere klankkleuren van het kwintet optimaal uitbuit. Meer dan op 'Part I' is de Americana hier een belangrijk deel van de mix en horen we een fraaie bewerking van de song 'Magnolia' van singer-songwriter JJ Cale (onder de nieuwe titel 'The Best I ever had'). Het gitaarspel van Raams doet hier erg denken aan Bill Frisell – die misschien niet geheel toevallig eind jaren '90 een kwartet had met dezelfde bezetting (minus contrabas, dan) en muzikale opvatting. Van der Westen eert ook twee van zijn bashelden: 'The Heaven of Haden' is een ontroerende hommage aan Charlie Haden die eindigt als een mini-Liberation Music Orchestra met een wijd uitwaaiende melodie. Het bluesgevoel van die andere Charlie (Mingus) wordt benadrukt in een eigen versie van 'Goodbye porkpie hat', getiteld 'Salute to the man with the hat'. Net als bij 'Part I' koos Van der Westen voor rustige tempo's, en ook hier had een vlotter stukje tussendoor de aandacht wat kunnen opkrikken. Het had het fraaie album nog net even wat gevarieerder en spannender gemaakt.

Herman te Loo

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 368
Wij maakten voor u in Spotify een
afspeellijst met nummers uit albums
die in deze Jazzflits aan de orde komen.
Klik hier om deze te beluisteren:
<https://spoti.fi/3oU95NJ>

Luister hier naar een stuk van 'Part 1' van de trilogie:
<https://www.youtube.com/watch?v=5RbA8t0eYus>

VARIA

Laatste Brokken Festival doorgeschoven naar komende zomer

Het Brokken Festival, dat op 18 en 19 december in het Bimhuis (Amsterdam) zou plaatsvinden, is vanwege de coronapandemie doorgeschoven naar 25 en 26 juni 2022. Op het programma van de dertiende en tevens laatste editie van het festival staan onder meer een Giga Grote Brokkenband (met muzikanten van Corrie en de Grote Brokken én Vanbinsbergen Playstation), High Dive (het project van hoornist Morris Kliphuis met Stargaze), zangeres Pitou en Toon Telleghen & het Wisselend Toonkwintet. Eigenlijk zou het festival eind 2020 al voor de laatste keer zijn geweest en zou gitariste en organisator Corrie van Binsbergen dit jaar stoppen als uitvoerend musicus, maar door de coronapandemie loopt dit anders. Van Binsbergen: "Na het Brokken Festival stopt mijn werk als grote roerganger van Stichting Brokken toch echt."

Meer info: <https://bit.ly/3vyXZAZ>

Michael Brecker siert omslag nieuwe Jazzbulletin

Het nieuwe Jazzbulletin, het kwartaalblad van het Nederlands Jazz Archief is uit. Saxofonist Michael Brecker prijkt op de omslag van 121, want binnenin wijdt zijn collega Tom Beek onder de titel 'De inspirator' een beschouwing aan hem. Beek schrijft ook over 'Norway', een nieuw NJA-album van pianist Frans Elsen. Verder in dit Jazzbulletin: een interview met aanstormend trombonetaalent Maarten Combrink, deel twee van een verhaal over pianist Nico Bunink, een verhandeling over het verdwijnen van de oudstijl uit Amsterdam en een IM Ack van Rooyen.

Meer informatie over Jazzbulletin: <https://www.jazzarchief.nl/jazz-bulletin/>

JAZZ IN BEELD

Michel Vrydag. (Foto: Jean Schoubs)

Daniel Jonker. (Foto: Daniel Jonker)

Mapping Roots, het trio van bassist Michel Vrydag, was op 3 december te gast in het Centre Culturel d'Ans in Alleur (vlak bij Luik). Met pianist Bram Weijters en drummer Daniel Jonker doet Vrydag in dit trio 'een onderzoek naar verschillende muzikale tradities: jazz, folk en rock'. Jean Schoubs was er vlak voor Sinterklaas bij en maakte de bovenstaande foto's.

Festival Better Get Hit verplaatst

Het Tilburgse festival Better Get Hit is verplaatst naar 9, 10 en 11 september 2022. De tweede editie zou eigenlijk medio januari 2022 hebben moet plaatsvinden, maar de coronapandemie gooit roet in het eten. De eerste editie van Better Get Hit was in januari 2019. In september volgend jaar komen onder meer Re:Freshed Orchestra, Montis, Goudsmit & Directie, Rymden, Paradox Jazz Orchestra en Bonsai Panda naar de Tilburgse schouwburg.

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

BOB WEINSTOCK & THE PRESTIGE OF JAZZ

De tweede 'recording ban' van de American Federation of Musicians duurde elf maanden vanaf 1 januari 1948 (in die tijd werden door vakbondsleden geen opnames gemaakt voor platenmaatschappijen; red.) Toch werd handel gedreven in schellak-jazzplaten. Vraag en aanbod passeerden in The Record Changer van 1942 tot 1957, een maandelijks magazine geleid door Bill Grauer en Orrin Keepnews, vrienden uit hun Columbia University periode. Dat duo lanceerde in 1953 Riverside Records, vanaf 1960 ook zusterlabel Jazzland. Sinds 1942 bestond Savoy Records van Herman Lubinsky, Apollo Records begon in 1944, het vroege Blue Note Records handelde van 1953 tot 1967.

In 1949 kwam daar het New Jazz label bij, later onder de naam **Prestige Records**. Eigenaar was Bob Weinstock, platenproducer van 1949 tot 1972. Hij nam platen op met jazzgeschiedkundige waarde, meestal met de legendarische geluidstechnicus Rudy van Gelder (1924-2016), zoon van Nederlandse emigranten. Van Gelder had van 1953 tot 1958 een opnamestudio in het ouderlijk huis in Hackensack, NJ, vanaf 1959 in Englewood Cliffs. In juli 2004 kreeg hij de Bird Award tijdens het Haagse North Sea Jazz Festival.

Jazzjournalist Ira Gitler (1928-2019) hielp bij de promotie van Prestige, voltijs vanaf 1950. Ook hij was joods en geboren in hetzelfde jaar als Weinstock. Hij werkte voor Downbeat, schreef jazzboeken en 'liner notes' voor platenhoezen. Zijn eerste was voor tenorsaxofonist Zoot Sims 'Swings The Blues' van 14 augustus 1951, met pianist Harry Biss, bassist Clyde Lombardi, drummer Art Blakey, origineel Prestige PRLP 117.

Luister hier naar het titelnummer:
<https://bit.ly/32605Ms>

Weinstock bracht uit op de labels Prestige, Bluesville, Moodsville, Par, Swingville, Tru-Sound. Hij was karig met de studiotijd en opnamebanden: volstond een nummer niet, dan werden dezelfde banden hergebruikt en overspeeld. Van daar dat er maar weinig 'alternate takes' zijn bij Weinstock.

...vervolg in de rechterkolom

Een verzamelelpee van het Prestige-label.

BOB WEINSTOCK

Bob Weinstock werd geboren op 2 oktober **1928** in New York. Hij overleed op 14 januari 2006 in Boca Raton, Florida. Zijn naam klinkt joods, hij zag het levenslicht in een joodse familie. Later zegt hijzelf: 'I was a young white Jewish guy being welcomed like a brother into a world of black musicians!'. Hij groeide op in Manhattan, Upper West Side. Bob organiseerde een handeltje in jazzplaten, adverteerde in magazines om zijn waar aan de man te brengen. Zijn verkoop per correspondentie kende succes.

Hij was geen muziekexpert maar had wel een kieskeurig oor voor jazz: eerst dixieland, dan swing en uiteindelijk kreeg moderne jazz zijn voorkeur.

Bob was twintig en huurde een winkeltje in het New Yorkse Jazz Record Center aan de 47th Street. Drummer Kenny Clarke maakte reclame bij zijn collega's om toch maar op te nemen bij Weinstock. Clarke introduceert pianist Thelonious Monk bij Bob. In januari **1949** lanceert Weinstock zijn New Jazz label met zijn eerste plaat, een Lennie Tristano kwintet: altsaxofonist Lee Konitz, pianist Tristano, gitarist Billy Bauer, bassist Arnold Fishkin, drummer Shelly Manne, opgenomen in NYC op 11 januari 1949. De plaat wordt uitgebracht op naam van Lee Konitz: 'Subconscious-Lee' (, nu te beluisteren op OJC 186, Original Jazz Classics). Het bracht Konitz' loopbaan op gang, maar ook die van Bob Weinstock.

Luister hier naar het album 'Subconscious-Lee':
<https://bit.ly/3oVwAWv>

Weinstock maakte snel opnamen met Miles Davis, John Coltrane, Sonny Rollins, Thelonious Monk, Stan Getz, het M.J.Q., Annie Ross, Sonny Stitt. Wegens zijn vlieg angst nam hij zijn platen onder de arm en zocht met het openbaar busvervoer de radiostations op. Zijn muziek werd gedraaid en gevraagd voor jukeboxen. Hij kende financieel succes met het uitbrengen van 'Moody Mood For Love, dedicated to James Moody', gezongen door King Pleasure (1922-1982) met het orkest van Teacho
 ...vervolg op de volgende pagina links

Wiltshire en met een 'vocal' van Blossom Dearie, opgenomen in NYC op 19 februari 1952 (single Prestige 45-924).

Hij kon Annie Ross (1930-2020) overtuigen om 'Twisted' van een tekst te voorzien. Tensorsaxofonist Wardell Gray speelde die song instrumentaal met pianist Al Haig, bassist Tommy Potter, drummer Roy Haynes (opname 11 november 1949). Op 9 oktober 1952 zong Annie haar versie met pianist Teacho Wiltshire, organist Ram Ramirez, bassist Percy Heath, drummer Art Blakey (PRLP 7128, OJC 217). Haar 'Twisted' werd een jukebox-succes.

In **1952** kreeg Miles Davis een nieuw platencontract bij Prestige: op 30 januari **1953** worden vier nummers opgenomen in de WOR Studios in New York met Miles Davis, Sonny Rollins, Charlie Parker als Charlie Chan op tenorsax en met voldoende gin – Parker stond onder contract bij Mercury - pianist Walter Bishop, bassist Percy Heath en drummer Philly Joe Jones, zijn eerste sessie bij Davis (Prestige 7044, OJC 071).

Columbia nam in 1956 Miles Davis over van Prestige. Hij moest zijn verplichtingen na 'Miles Davis: The New Miles Davis Quintet' van november 1955 nog nakomen bij Prestige. Weinstock had in zijn voorraad nog voldoende Davis-nummers uit de Van Gelder-studio in Hackensack, NJ: 11 mei 1956, 26 oktober 1956. Volgende voor het Miles Davis Quintet: 'Cookin'' (OJC 128), 'Relaxin'' (OJC 190), 'Workin'' (OJC 296) en 'Steamin'' (OJC 391).

Platen met het Modern Jazz Quartet (M.J.Q.) waren populair: 'Concorde' van 2 juli **1955**, 'Django' uit 1953-1955. Pianist John Lewis had aangedrongen op voldoende studio- en voorbereidingstijd. Andere muzikanten kregen die niet van Weinstock.

Bijzonder is de 'Tenor Madness' van 24 mei **1956**: een zeldzame opname van Sonny Rollins en John Coltrane samen, met pianist Red Garland, bassist Paul Chambers, drummer Philly Joe Jones (Prestige 7047, OJC 124).

Verder: 'Saxophone Colossus' van Sonny Rollins met het bekende 'St. Thomas', 22 juni 1956, de 'Black Pearls' van John Coltrane, van 23 mei **1958**, alsook het debuutplaatje van orgelist Sonny Phillips, 'Sure 'Nuff' met saxofonist Houston Person en drummer Bernard Purdie van 20 oktober 1969.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

'Concorde' van het Modern Jazz Quartet was een populaire plaat.

Stilaan huurde Bob extra A&R-scouts in en ook collega-producers: Chris Albertson, Ozzie Cadena, Don Schlitten, Esmond Edwards (1927-2007). Edwards was eerst ingehuurd als fotograaf, na 1967 werkte hij bij Verve, Chess, Impulse!.

Met Charles Earland (1941-1999), Richard Groove Holmes (1931-1991), Willis Jackson (1932-1987) werden grenzen verlegd naar de soul jazz.

In zijn topjaren had Weinstock jaarlijks wel 75 opnamesessies, dat zou leiden tot meer dan duizend platen tijdens zijn 23 jaar activiteit.

Beluister hier zeventig opnames van het Prestige-label:
<https://bit.ly/3IOLcih>

Halfweg de jaren zestig verhuisde Prestige naar Bergenfield, NJ, niet ver van zijn privé-onderkomen in Tenafly, NJ. Nog later gaat Weinstock in Florida wonen, waar hij zich bezighoudt met aandelenhandel en investeringen in onroerend goed.

In **1972** verkocht hij Prestige aan Fantasy Records; dat werd op zijn beurt opgekocht door de Concord Music Group in 2004. (In 2004 kocht de Concord Music Group heel wat labels op, Prestige, Fantasy, Milestone, Riverside hadden ze al. In 2005 komt Telarc erbij, in 2010 ook Rounder Records. Hoe ver het staat met de heruitgave sinds 2010 van de Original Jazz Classics Remasters, achterhaalde ik niet.)

In de jaren tachtig liet Weinstock nog eens van zich horen met een nieuw platenlabel: Contemporary, speciaal voor muzikanten uit het zuiden van Florida.

Hij woonde in Deerfield Beach met vriendin Roberta Ross. Hij was gescheiden van Joan Weinstock.

Weinstock overleed op zaterdag 14 januari 2006 in een rusthuis in Boca Raton ten gevolge van diabetes. Hij liet drie zonen achter: James, Bruce, Philip.

Zijn secretaresse Deborah Desilets zou een boek schrijven over Bob Weinstock, helaas heb ik daarvan geen publicatie gevonden.

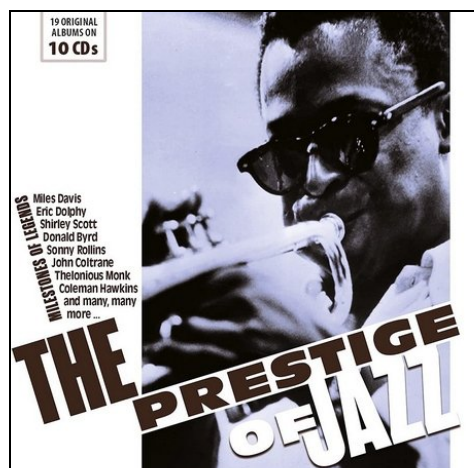
[...vervolg op de volgende pagina links](#)

PARELTJES VAN PRESTIGE

In september 2021 werd door het Duitse Intense Media een doosje uitgebracht:

'**The Prestige of Jazz** – 19 original albums on 10 cds'. Ik betaalde 15 euro. (meer info: <https://bit.ly/3sc5oor>)

De vraag 'Wat is Jazz?' is hier niet aan de orde. Breng een schijfje in de cd-lader, gewoon luisteren. De pareltjes uit het doosje zijn op deze pagina niet geklasseerd van cd 1 tot cd 10, wel zoveel mogelijk volgens opnamedata.

Zo zie je dat de leaders dikwijls op elkaars 'sidemen' een beroep doen, ze zijn toch in de studiobuurt. Drummer Art Taylor is er zoveel bij, precies alsof hij sinds 1954 in de studio woont!

In totaal 114 nummers, elk cd'tje rond de 75 minuten, meer dan twaalf uur opnamen. Alleen Dolphy in de Five Spot heeft minder dan een uur: 47 minuten. Het doosje: waar voor je geld.

[25 juni 1953](#), [23 december 1954](#), [9 januari 1955](#), **Modern Jazz Quartet**, 'Django', Milt Jackson, John Lewis, Percy Heath, Kenny Clarke. Acht tracks door deze heren van stand, klassiek met smoking sinds 1952. In 1955 wordt Clarke vervangen door Connie Kay. Het M.J.Q. bleef bestaan tot 1974, maar kwam daarna toch nog een enkele keer samen optreden. 'Django', compositie van John Lewis als eerbetoon aan Django Reinhardt, eerste opname 23 december 1954 in Hackensack, NJ (OJC 057)

[13 november 1953](#), [22 september 1954](#), [25 oktober 1954](#), **Thelonious Monk en Sonny Rollins**, de 1953-sessie is met Julius Watkins, bassisten afwisselend Percy Heath en Tommy Potter, drummers zijn Willie Jones, Art Blakey, Art Taylor. Vijf tracks waaronder drie Monk-composities (OJC 059)

[13 november 1953](#), [22 september 1954](#), [25 oktober 1954](#), **Thelonious Monk en Sonny Rollins**, de 1953-sessie is met Julius Watkins, bassisten afwisselend Percy Heath en Tommy Potter, drummers zijn Willie Jones, Art Blakey, Art Taylor. Vijf tracks waaronder drie Monk-composities (OJC 059)

[13 november 1953](#), [22 september 1954](#), [25 oktober 1954](#), **Thelonious Monk en Sonny Rollins**, de 1953-sessie is met Julius Watkins, bassisten afwisselend Percy Heath en Tommy Potter, drummers zijn Willie Jones, Art Blakey, Art Taylor. Vijf tracks waaronder drie Monk-composities (OJC 059)

[...vervolg in de rechterkolom](#)

[18 augustus 1954](#), [25 oktober 1954](#), **Sonny Rollins**, 'Moving Out', met Kenny Dorham, Elmo Hope, Art Blakey als Abdullah Buhaina, met de Broadway-compositie uit 1929 'More than you know' (OJC 058)

[3 augustus 1956](#), **Art Farmer/Donald Byrd**, 'Two Trumpets', of The Prestige All Stars, met Jackie McLean, Barry Harris, Doug Watkins, Art Taylor (OJC 018)

[31 augustus 1956](#), **Jackie McLean Quintet** Introducing Bill Hardman, 'Jackie's Pal', Mal Waldron, Paul Chambers, Philly Joe Jones. Met 'Steeplechase' van Charlie Parker (OJC 1714)

[7 september 1956](#), **Hank Mobley, Al Cohn, John Coltrane, Zoot Sims**, 'Tenor Conclave', met mijn favoriete pianist Red Garland, Paul Chambers, Art Taylor. Het titelstuk is van Hank Mobley. Ook heruitgegeven met publicitair meer interessante naam John Coltrane (OJC 127)

[26 oktober 1956](#), **Miles Davis**, 'Cookin' With The Miles Davis Quintet', John Coltrane, Red Garland, Paul Chambers, Philly Joe Jones. Is het verhaal waar dat de musici moesten betalen voor de gebruikte studiotijd? (OJC 128)

Luister hier naar 'Cookin' With The Miles Davis Quintet':
<https://www.youtube.com/watch?v=eJxQY29mpZQ>

[19 april 1957](#), [17 mei 1957](#), **Mal Waldron** Featuring John Coltrane, elke sessie werden drie nummers opgenomen, in mei deelname van Idrees Sulieman, Sahib Shihab en Ed Thigpen (OJC 671)

[23 augustus 1957](#), **John Coltrane and The Red Garland Trio**, met Garland-Chambers-Taylor. Derde studioalbum van Coltrane, in 1961 heruitgegeven als 'Traneing In' van meestersax Coltrane (OJC 189)

[7 november 1958](#), **Coleman Hawkins**, 'Soul', met Kenny Burrell, Ray Bryant, Wendell Marshall, Osie Johnson (OJC 096)

[24 april 1959](#), **Shirley Scott**, 'Scottie Plays The Duke', orgeliste Shirley met bassist George Duvivier en drummer Arthur Edgell, acht Ellington-verwante nummers

Vanaf nu verlaten we Rudy van Gelder in Hackensack, de studio verhuist naar Englewood Cliffs, NJ!

[11 december 1959](#), **Red Garland Trio & Eddie Lockjaw Davis**. Het trio is Garland, bassist Sam Jones, drummer Art Taylor, uitgebracht op Moodsville (OJC 360)

[16 en 17 februari 1960](#), **Arnett Cobb**, 'Movin' Right Along', afwisselend pianisten Bobby Timmons en Tommy Flanagan (OJC 1074)

[16 juni 1960](#), **Gene Ammons Quintet**, 'Boss Tenor', met Tommy Flanagan, Doug Watkins, Art Taylor (OJC 6005)

[23 september 1960](#), **Lem Winchester/Oliver Nelson**, 'Nocturne', luistertip is de subtiele begeleiding op de hele plaat door pianist Richard Wyands, George Duvivier, drummer Roy Haynes (OJC 1795)

[11 juli 1961](#), **Roland Kirk** with Jack McDuff, 'Kirk's Work', bassist Joe Benjamin, met drummer Art Taylor, heruitgegeven als 'Funk Underneath' (OJC 459)

[16 juli 1961](#), **Eric Dolphy/Booker Little Quintet**, 'At The Five Spot', NYC, met Mal Waldron, Richard Davis, Ed Blackwell, een twee weken durend engagement, waarvan slechts één dag opnamen zouden bestaan (OJC 133)

[19 februari 1962](#), **Gene Ammons/Sonny Stitt** with Jack McDuff, 'Soul Summit', met drummer Charlie Persip

[27 februari 1962](#), **Larry Young**, 'Groove Street', orgelist Young met tenorsaxofonist Bill Leslie, gitarist Thornel Schwartz, drummer Jimmie Smith (OJC 1853)

Erik Marcel Frans

FRANK STRAZZERI AANVULLING JAZZFLITS 367

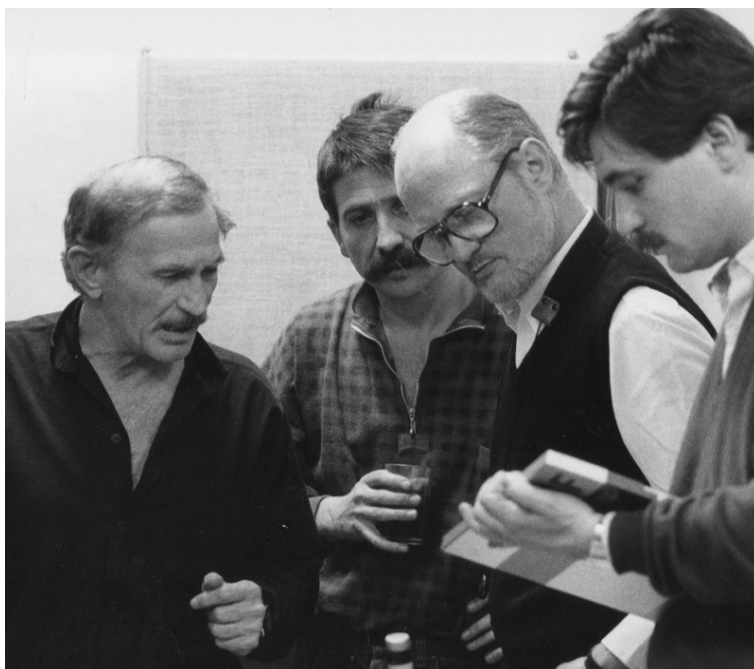
Op zoek naar informatie voor zijn rubriek 'Discografische notities' legt onze medewerker Erik Marcel Frans wereldwijd contacten. Op een gegeven moment moet hij uiteraard een punt achter zijn verhaal zetten. Maar soms komt er nadien nog interessant materiaal binnen. Voor Frans' portret in Jazzflits 367 van pianist Frank Strazzeri ontvingen wij na de deadline drie foto's van Strazzeri in Barcelona (zie hiernaast). Die maakte daar in 1987 opnames voor zijn labeldebuut bij het Spaanse Fresh Sound Records. Labeleigenaar Jordi Pujol: "Every time he came, four times in total, it was just for the recording and for fun. Once he came with Bill Perkins. I think they played at Cova del Drac, but I'm not sure about that. We were close friends with Frank and I also recorded several albums with him in Los Angeles." Strazzeri was in Barcelona in maart 1987 (met saxofonist Don Menza), in oktober 1987 (met saxofonist Joe Romano en Jo Ann Strazzeri), in januari 1989 (met saxofonist Bill Perkins) en in november 1989 (met de saxofonisten Charlie Mariano en Sal Nistico).

Een van de platen die Frank Strazzeri voor het label Fresh Sound maakte.

Overigens kunnen aan de discografie van Strazzeri op pagina 27 in Jazzflits 367 nog twee sessies worden toegevoegd: **22 september 1974, Cal Tjader** Quintet met Jerome Richardson; **21 september 1980**, sessie met de **Louie Bellson Big Band**, die in oktober 1980 in Nancy en London was.

Bekijk hier het overzicht van alle jazzportretten die in JF verschenen:
<http://www.jazzflits.nl/overzichtjazzportretten.pdf>

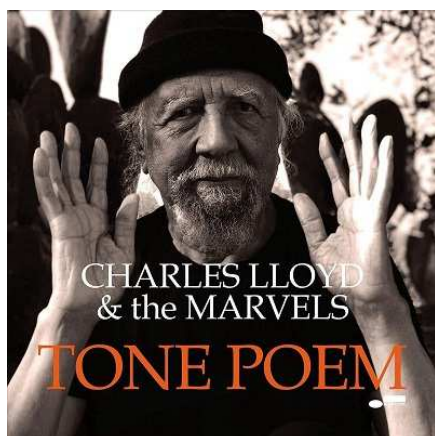
Vlnr: Strazzeri, bassist Horacio Fumero, saxofonist Don Menza en drummer Peer Wyboris.

Foto's: © Lluís Salom, courtesy of Fresh Sound Records.

BESTE JAZZALBUMS 2021

Jazzwise UK (keuze medewerkers)

- 1 Charles Lloyd & The Marvels**
Tone Poem
- 2 Pat Metheny**
Side-Eye NYC (V1.IV)
- 3 Gretchen Parlato**
Flor
- Julian Lage**
Squint
- 5 Georgia Mancio & Alan Broadbent**
Quiet Is The Star
- Wolny/Parisien/Lefebvre/Lillinger**
XXXX
- Kenny Garrett**
Sounds From The Ancestors
- 8 Sons Of Kemet**
Black To The Future
- 9 Dave Holland**
Another Land
- Chick Corea Akoustic Band**
Live
- Nigel Price Organ Trio**
Wes Reimagined

BESTE JAZZALBUMS 2021New York Times VS
(Giovanni Russonello)

- 1 Floating Points, Pharoah Sanders, London Symphony Orchestra**
Promises
- 2 Jason Moran**
The Sound Will Tell You
- 3 James Brandon Lewis Red Lily 5tet**
Jesup Wagon
- 4 Patricia Brennan**
Maquishti
- 5 Adam O'Farrill**
Visions Of Your Other
- 6 Sam Gendel And Sam Wilkes**
Music For Sax & Bass Guitar More Songs
- 7 William Parker**
Migration Of Silence Into
And Out Of The Tone World
- 8 Sara Serpa and Emmanuel Iduma**
Intimate Strangers
- 9 Wadada Leo Smith**
Sun Beans Of Shimmering Light
- 10 Esperanza Spalding**
Songwrights Apothecary Lab

BESTE JAZZALBUMS 2021

The Guardian UK (Album of the Month)

- Makaya McCraven**
Deciphering the Message (december)
- Johnathan Blake**
Homeward Bound (november)
- John Coltrane**
A Love Supreme Live In Seattle (oktober)
- Pat Metheny**
Side-Eye NYC (V1.IV) (september)
- Andrew Cyrille Quartet**
The News Review (augustus)
- Journeys in Modern Jazz**
Britain 1965-1972 (juli)
- Anthony Braxton**
Quartet (Standards) 2020 (juni)
- Ches Smith And We All Break**
Path Of Seven Colors (mei)
- Vijay Iyer, Linda May Han Oh, Tyshawn Sorey**
Uneasy (april)
- Charles Lloyd & The Marvels**
Tone Poem (maart)
- Jeremy Pelt**
Griot - This Is Important! (februari)
- Joe Lovano Trio Tapestry**
Garden Of Expression (januari)

OVERLEDEN**Barry Harris, 8 december 2021 (91)**

Behoorde tot de tweede generatie bebopianisten, beïnvloed door Bud Powell en Thelonious Monk. Geliefd om zijn kwaliteiten als docent, die hij in vele gedaantes ten uitvoer bracht, ook hier in ons land. Zie voor een gedetailleerde beschrijving van zijn loopbaan een artikel van bewonderaar Rein de Graaff in de jongste uitgave van Dr. Jazz Magazine (nr. 255).

Teppo Hauta-aho, 27 november 2021 (80)

Finse bassist. Werkte met landgenoten als saxofonist Juhani Aaltonen en drummer Edward Vesela en met de Engelsman Evan Parker. Laatste opname: een basduet met Barre Phillips. In de klassieke wereld hogelijk gewaardeerd als componist van vele orkestwerken voor bas.

Barney Rachabana, 13 november (75)

Zuid-Afrikaanse altsaxofonist. Begonnen als bespeler van de penny whistle raakte hij steeds meer onder invloed van de Amerikaanse jazz. Zijn muziek bleef laveren tussen de twee culturen, mede aangedreven door zijn strijd tegen de apartheid en conformisme. Werkte in 1985 samen met de zanger Paul Simon. (jjm)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 13 december 2021

1 Nicholas Payton

Smoke Sessions
(Smoke Sessions)

2 Houston Person

Live In Paris
(HighNote)

3 Joey DeFrancesco

More Music
(Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

De medewerkers van **Jazzflits** wensen u prettige kerstdagen en een voorspoedig 2022.

JAZZ IN BEELD

Marcel Schikhof was er bij op 27 november in Hot House Leiden. Daar speelde de formatie Reeds & Deeds met Alex Coke (fluit, sax), Bo van de Graaf (sopranino, sax), Frans Vermeerssen (sax), Michiel Braam (piano), Arjen Gorter (bas) en Makki van Engelen (drums). Op de bovenste foto van Marcel Schikhof staat **Makki van Engelen** en op de onderste **Frans Vermeerssen**.